

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 22. januar 2008
Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2007-150-0501
Dok.: ANS42241

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 53 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. december 2007.

Lene Espersen

/

Lene Volke Roesen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 53 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren på baggrund af omtalen i 24 timer om betjentes bijobberi bl.a. den 29. november 2007 "Betjente knokler efter arbejde" oplyse, om det i artiklen omtalte omfang af betjentes bijobberi er korrekt, mener ministeren i bekræftende fald, at omfanget er problematisk, og hvad vil ministeren foreslå, at man gør ved problemet?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Rigspolitiet, hvortil jeg kan henholde mig:

”Efter tjenestemandslovens § 17 kan ”--- en tjenestemand have beskæftigelse ved siden af sin tjeneste, for så vidt og i det omfang det er foreneligt med den samvittighedsfulde udøvelse af de til tjenestemandstillingen knyttede pligter og med den for stillingen nødvendige agtelse og tillid---”.

Tjenestemanden har ikke pligt til at anmelde bibeskæftigelse til sin arbejdsgiver, men det antages bl.a. i Finansministeriets Personaleadministrativ Vejledning, at arbejdsgiverens almindelige ledelsesret indebærer, at ansættelsesmyndigheden kan fastsætte anmeldelsespligt for enkelte grupper af tjenestemænd.

Rigspolitiet har i regler om bibeskæftigelse, der retter sig til ledere og medarbejdere i politiet, bl.a. anført, at bibeskæftigelse er uforenelig med stillingen, når bibeskæftigelsen

- strider mod kravet om den nødvendige agtelse og tillid,
- indebærer interessekonflikter eller risiko herfor i forhold til den ansattes stilling i politiet,
- indebærer inhabilitet eller risiko herfor i forhold til den ansattes stilling i politiet eller
- lægger for stort beslag på den ansattes arbejdskraft.

I et bilag til retningslinierne er der inden for fem hovedområder anført eksempler på bibeskæftigelse, der som udgangspunkt må anses for at være uforenelig med en stilling i politiet.

Om en bibeskæftigelse lægger for stort beslag på en medarbejders arbejdskraft, beror på en konkret vurdering, som må foretages af ledelsen i den politikreds, hvor den pågældende gør tjeneste. Den lokale ledelse har således det fornødne kendskab til medarbejderens stilling, opgaver, tjenestetid og personlige forhold mv., der må sammenholdes med indholdet og omfanget af bibeskæftigelsen.

Hvis den lokale ledelse skønner, at bibeskæftigelsen er ufor-
enelig med stillingen, følger det af retningslinierne om bibe-
skæftigelse, at politidirektøren kan forbyde en medarbejder at
påbegynde en bibeskæftigelse eller påbyde en medarbejder at
ophøre med en påbegyndt bibeskæftigelse.

Der gælder som anført ikke nogen pligt for en tjenestemand
til at anmelde bibeskæftigelse til sin arbejdsgiver, og Rigspo-
litiet har ikke fastsat nogen generel anmeldelsespligt for
medarbejdere i politiet. Rigspolitiet er derfor ikke i besiddel-
se af oplysninger om, hvor mange betjente i politiet der har
bibeskæftigelse. Som følge heraf er det ikke muligt at be-
eller afkræfte oplysningerne i artiklen om omfanget af betjen-
tenes bibeskæftigelse.

Rigspolitiet har ikke oplysninger fra politikredsene, der giver
anledning til at antage, at der er et generelt problem med om-
fanget af medarbejdernes bibeskæftigelse.”